

Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás '67

Azt mondják a hivatalosak, azt a látogatók, hogy az idei szegedi vásár felülmúl minden eddigit. Nincs okunk kételkedni benne, mert talán még ez a séta — amire most, ezen az oldalon invitáljuk az olvasót — is mindenkit meggyőzhet róla. Az első, ami szembetűnik, a kiállítás megjelenésének színvonala: szebbek a pavilonok, jobb a tálalás. Azután az is kiderül, hogy a „tálalni való” tartalma is kitűnő: fejlett ipar seregszemléje a vásár. A nehézipartól a kézművesekig mindenki java munkáját hozta el. S nem utolsósorban az tűnik fel még mindenkinek, hogy a szegedi kiállítók mellett Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megye ipara is szép számmal jelentkezett. Tehát egyre inkább dél-alföldi jellegű a vásár, s egy kis túlzással: már nemzetközi is. A jugoszlávok kollektív kiállítása, a 16 szabadkai cég felvonulása mindenképpen nyereség.

Nézzünk szét tehát egy kicsit!

A Neptun-4 és társai

Sok ezer és nagyon sokfajta cikkből válogatta kiállítási anyagát az Országos Gumiipari Vállalat. Az ipar számára oly fontos tömlők, hevederek, abroncsok mellett nagy teret kapnak pavilonjában a márkás kempingcikk, szellemes vízi újdonságok is.

Ilyen például a felfújható gumi-motorcsónakcsalád tagja, a Neptun-4, amelyet jövőre már nálunk is megvásárolhatnak a vízi száguldás szerelmesei. S aki nem a száguldás, hanem a fürdés híve, az is talál kedvére valót, a — kimondani ugyan furcsa, de így igaz! — felfújható vízmedencét. A gumimedencét 1800-tól 40 ezer literes nagyságig számos változatban gyártják. A kiállításon bemutatott mintát úgy megkedvelte a közönség, hogy akár a római Trevi-kútba, pénzt is dobáltak bele, ami „olaszul” a visszatérés vágyát fejezi ki. S lehetne még sorolni az érdekességeket, az ágybetétek is megfelelő gumimatractól a Lizy matrac-kagylófotelig. Az utóbbi elmes újdonságot egy-két mozdulattal matracból fotelé lehet varázsolni, ha a tulajdonosnak épp üldögélni szottyanna kedve.

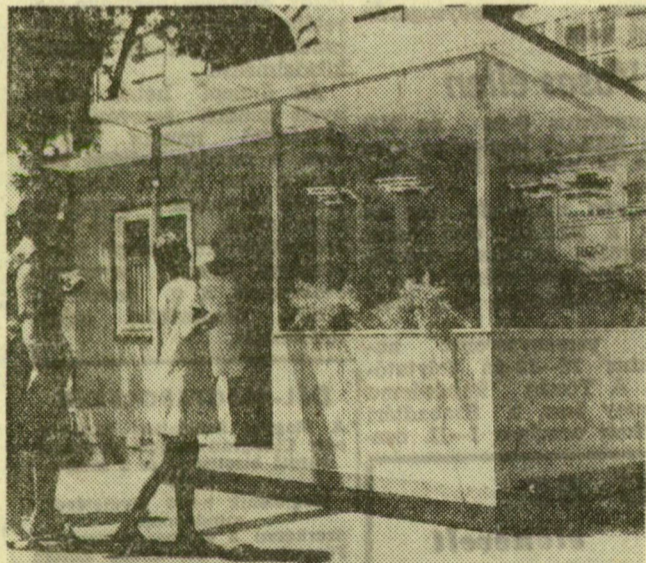
Az ÖGV közbejöttével történt egy érdekes üzletkötés is a vásáron; hollandiai vezérképviselőjünknek,

aki ez alkalommal Szegedre látogatott, megtetszett a szegedi fémfeldolgozó motorkerékpár-utánfutója, s próbarendeléséppen 600 darabot le is kötött belőle. Hozzátartozik a történehez, hogy az üzletember eredetileg szegedi papucsot akart vásárolni.

Ez a sztori egy kicsit a vásár új vonásairól is árulkodik.

Hét végére

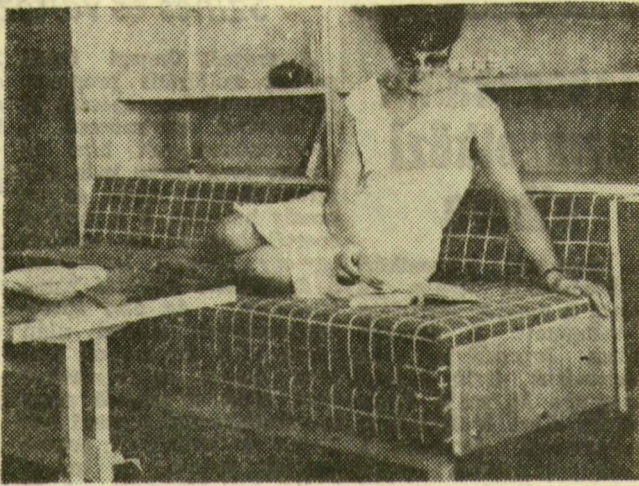
Pihenés, kikapcsolódás, üdülés — ezeket a gondolatokat kelti a szegedi vásár hétvégi házainak külön kis „utcája”. A nádgazdaság a könnyű, a ládagyár a nehéz „műfajt” képviseli, a TÚZEP lengyel házacska pedig a kettő szerencsés átmenetét. A nádgazdaság vikendházai közül egyébként néhány már áll Mártélyon — de hamarosan másutt is

találhatunk majd belőlük, hiszen itt is akadt már vendőjük a tetszés szerinti méretben, kivitelben vásárolható házikóknak. Persze a képünkön látható vikendházat, s a ládagyár lengyel házacska pedig a kettő szerencsés átmenetét. A nádgazdaság vikendházai közül egyébként néhány már áll Mártélyon — de hamarosan másutt is

*

A séta végére értünk, éppen itt, a vikendházak táján van egy büfé, jó lenne meginni egy korsó sört. De nincs. Nincs a másik büfében sem. Jöjjünk holnap? Dehát miért nem gondoskodtak arról, hogy mindig legyen!

Praktikus játék

Lehet-e a vastapsnál nagyobb dícséret egy produkció sikerére? Itt a szegedi

vásárban, s természetesen minden hasonló rendezvényen a legnagyobb dícséret, a vastaps: a vásárlókésztség.

A Bútorértékesítő Vállalat sok ilyenfajta elismerést kapott azokra az új berendezésekre, amelyek 1968 bútoraiaként, prototípus jelleggel jöttek Szegedre. A 400 négyzetméteres új csarnokban, amely az ipari vásár legnagyobb kiállítási területe — s az egyik legimpozánsabb is —, egymásnak adják a kiállított szobák képzeletbeli kilincsét az új meg új látogatók. Fiatal házások, anyák, s anyósok beszélnek

meg a látottakat, nagy érdeklődés tükröződik a szemekben.

Nemhiába került az előtérbe például a Nagykanizsai Bútorgyár készített szobaberendezés — a képkönkön látható kitűnő garnitúrának valóban az élen a helye a hazai bútortervezésben és gyártásban. Most a Budapesti Nemzetközi Vásár után itt is learatja a maga babérait: sokan nyúltak volna már a zsebükbe, hogy megvegyék, ha eladó, illetve eladható lenne. De ezek az érdeklődők már megjegyezték maguknak a gyár — s talán a tervező, Mózer László nevét is, s bizonyára keresni fogják a bútorüzletekben az ilyen termékeket.

Persze vannak, akik nem várnak, keresnek tovább, megtalálták a lakásukba il-
lőt. A Szeged lakberendezési áruházban több olyan üzletet bonyolítottak le a héten, ami lényegében a vásárban kötött. Lehetőség nyílt az előjegyzésre, ezzel is éltek a látogatók. A komplett berendezések mellett számos egyedi darab is tetszést aratott. Általában az a tapasztalat, hogy ülő és fekvő bútorok ügyes kombinálása, mint afféle praktikus „játék”, tetszik a közönségnek is.

A maci

Mint a felvétel bizonyítja: a pici és a maci szemmel láthatóan jól megértik egymást. A Csongrád megyei szövetkezetek pavilonjában látta meg ezt a természetes dörmögőt a kis Molnár Ilonka, azután már nem is érdekelte más, csak a Nívó Faipari és Játékkészítő Ktsz mesebirodalma. Kisebbszámú gyermekparadicsomot, valószínűleg Liliputot rendeztek be a szövetkezetek a pavilonjában.

A szabadkaiak

A Kamaraszínházban most a szabadkai jugoszláv kiállítók lépnek színre. A színpadot magát öt nagy jugoszláv élelmiszeripari vállalat díszletei és készletei foglalják el. Itt lép fel reggeltől estig a közönség előtt a Pionir csokoládé- és cukorkagyár „édes-gárdája”, s itt „debütál” a Subotícska italgyár sok alkoholos és üdítő itala is. A November 29. nevet viselő szabadkai húsipari vállalat sokféle konzervet hozott el, köz-

tük a kakaslevest is, a Fide-linka tésztagyár pedig egy érdekes triót szerepeltet; a Krivit elnevezésű, háromféle — A, B és E — vitamint tartalmazó búza-csírakészítményt. Szeged testvérvárosának vállalatai legrangosabb termékeiket küldték el a sze-

gedi „turnéra”. A plasztik szandáltól a mutatós özbőr kabátig, az elegáns cipőtől a lágyan omló bundáig nagyon széles a skála. Kabátok, ruhák, az őszi-téli kollektív vonul fel itt, hogy az érdeklődést, s főként a szebbik nem figyelmét újra meg újra kiérdemelje.

A koronás ötvös

A jelző úgy igaz, ahogy írtuk. A korona valóban hozzátartozik Bartha Lajos ötvös nevéhez; ő, az ipar kiváló mestere készítette a Nemzeti Múzeum részére a magyar királyi korona művészi és hű másolatát.

fel a Deák Ferenc utcában. Az antik és modern stílusú ötvösremek, az ékkövek csillogásában sokan elgyönyörködnek ennél a pavilonnál. A hírneves mester kiállításáról így bizvást elmondhatjuk: egyik ékszere a szegedi ipari vásárnak.

Írta és összeállította:
SIMAI MIHÁLY
és **FEHÉR KÁLMÁN**
Fényképezte:
SOMOGYI KÁROLYNÉ

Eligazító

I. KÉPCARNOK. Földszint: textilipar, neon. I. emelet: kötöttáru, konfekció. Orion. II. emelet: üveg és porcelán.

II. KAMARASZÍNHÁZ. Munkásvédelmi kiállítás, jugoszláv kiállítók, vásáriróda.

III. ÉPÍTŐIPARI TECHNIKUM. Földszint: illatsz. I. emelet, gázkészülék, óra, ékszer, finommechanika, mérleg, kerékpár, vasipar, fémtömegcikk, háztartási gép, hangszer, bútor, falemez. II. emelet: bútor.

IV. MŰVELŐDÉSI HÁZ. Szörme, cipő, textil, háziipar, kézműipar, nyomda.

PAVILONOK. 1. bútor, 2. majolika, 3. gumiáru, 4. élelmiszer: paprika, szalámi, konzerv, 5. szövetkezeti kisipar, 6. kábelipar, 7. iparcikk, ajándék, 8. ruházat, 9. tanácsipar: ecset és seprű, hangszer, fémtömegcikk, nyomdaipar, textil- és kötöttáru, ruházat, 10. vastömegcikk, 11. magánkisipar, 12. lengyel hétvégi ház, 13. csónakok, 14. faáru, 15. kiskarász, 16. hétvégi házak nádból, 17. sátrak, 18. faházak.

